

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 254 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 12 ABRIL 1915 ***

APROPOSIT DE LA NEUTRALITAT

II

L'instància, reivindicant la llibertat de consciència, elevada al Govern per una part del professorat espanyol,—i que no seria lleial dissimular que va suscrita per alguns noms d'innegable prestigi, entre ells el den Ramon i Cajal,—no veig quina finalitat pràctica pugua tenir com no sia la d'alliberar els mestres que no professen la Religió Catòlica del dever d'explicarla.

No crec que cap dels firmants se veja avui molestat en lo més mínim per lo qu'explica en classe. Tots expliquen lo que volen i així com volen. Molts d'ells son catedràtics de tals assignatures, que en classe no podrien parlar de Religió en bé ni en mal maldement volguessin, so pena d'escopir fora del test. L'instància no pot esser, doncs, altra cosa que una intercessió en favor dels mestres sense creencies perque no se'ls obligui a ensenyar Doctrina Cristiana: ja que, de fet, son ells i solament en aquest punt els únics, per dirho així, violentats.

Don per descomptat que, al menos en teoria, tots están conformes en respectar la consciència dels alumnes, *inclus la dels catòlics*, no ofenent en res les seves creencies. Demunt tota altre base, l'intel·ligència seria impossible. I, això suposat, demán als nostres: Quina actitud devem adoptar devant aquesta pretensió.

No contesteu massa depressa. L'altre dia invitava a reflexionar sobre la conveniència o disconveniència d'obligar al no pare catòlic a donar ensenyança catòlica al seu fill. Avui convit a ferho sobre la d'obligar al mestre descregut a ensenyar Doctrina.

El Magisteri, gracies a Deu, es en general creient, però no deixa d'haver dins ell les seves excepcions. Vos fa

l'idea de que sia un home qui no va a missa, perque no hi creu, l'encarregat de l'instrucció religiosa dels vostres fills? A mi no, i de bona gana'l *dispensaria* d'aquesta obligació.

Me sembla haver llegit que'l decret en projecte del comte de Ramanones, confia en aquests casos l'explicació religiosa dins l'escola a una autoritat eclesiàstica. Això tindrà les seves dificultats pràctiques, (no impossibles de resoldre), però no deixa d'estar ben d'acord amb el bon sentit.

Ja sé que lo que voldrien molts es que no's confiassen les funcions del magisteri a persones qui no oferissen garanties d'ortodoxia, reformant, si fos precis, la Constitució per poder exigir al personal docent una professió de fè. Es clar que si fos possible dur això a efecte, dins breu temps s'hauria convertit aquesta professió en una mera fórmula oficial, i gracies si la cosa no's traduïa en un foment de l'hipocresia, que seria lo més temible.

Però ademés, hi ha qu'això es impossible. (i convé que ja tots ens curem de certes candideses). Per arribar a n'això, haurien de canviar, no el govern del partit A pel govern del partit B, sino les corrents universals del pensament: cosa que no depèn d'un partit ni d'una nació isolada; depèn de mil causes fondíssimes qui obren en tot lo mon civilisat i a l'acció de les quals no's pot sustreure cap poble. Depèn, sobre tot, de Deu.

Podem contribuir nosaltres a imprimir a n'aquestes corrents una altra direcció? Fins a un cert punt, certament. Però per vies molt distintes de les que seguim en general, i molt més fondes. Caldria l'eclosió d'una forta espiritualitat cristiana qui penetrés de nou tota la cultura dels nostres temps. Venturosament no manca qui labora per ella en el silenci.

IV.

BELLS RECORTS

¡Oh la caseta tranquila
del vell figueral del Plá,
les parets color de argila,
rimat de blanch el llindà!

¡Oh la caseta xalesta
d'aquell espayós vinyet
qui'm du tan bons jorns de festa,
cad'any, com ses mort es fret!

Quant els matins t'emboncalla
la claror del sol ixent,
m'apars l'inocent rialla
d'un tendre enamorament.

Com me plau venirt'a veure
pe'l bell temps de l'abundor,
quant un somris de bellveure
fa als teus entorns la verdor.

Com s'evoca en ta presencia,
dins el meu enteniment,
de ma estingida innocencia
l'imatge encara vivent.

Veig la figura ajupida,
amb les branques fins avall,
'hont els brassos de la dida
me pujaven a cavall.

Veig la márfaga de palla
'hont m'anava a arredossar,
si l'encis d'una rondalla
me venia endormiscar.

El corn veig amb que solia
donar al vent, amb delit:
pe'ls dematins, el «bon-dia»
els vespres, la «bona-nit»

Y vora el petit armari,
junt al pá negre, y el vi,
hi trob encar el rosari
que tantes voltes vaig dí...

¡Oh la caseta tranquila
del vell figueral del Plá,
les parets color d'argila,
rimat de blanch el llindà!

Tu'm guardes de l'infantesa
tan delitosos recorts,
que tens, pe'l cor, més dolcesa
que no'l fruit madur pe'ls horts.

Y com fores de ma vida
lo qu'es el Maig per la flor,
joh la caseta garrida!
te'n fas aqueixa cullida
de flors humils del meu cor.

A. GARCIA ROVER

Cultu de la carn

LA ELEVACIÓ DEL HOME

Y LA NOBLESA DEL SUFRIMENT

La noblesa del sufriment digne, racional y voluntariament acceptat, ha sigut compresa y admirada pels homens de totes les civilitzacions; ha donat lloch á les grans creacions poètiques, ha immortalisat als qui l'han sabut practicar, y la seua vida heróyca s'ha considerat exemplar, essent proposada com á digna d'admiració y de imitació als demés homens. Es un altre dels grans misteris inexplicables fora del Cristianisme, però lo misteri del dolor y del sufriment digne, ha sigut respectat y venerat no sols pels cristians qu'en tenim la explicació dogmática, sino que també pels gentils qui no saben explicar-se; per tots los pobles qui conservan la dignitat racional. L'héroe sobresurt als demés homens, y son enlayment prové de que ha sabut véncer al dolor y al plaher, al sufriment y al goig, y ha sabut ésser sobirà de si meteix en la contrarietat, los ha dominat, se'ls hi ha sobreposat. Per axó la fórmula de salvació proposada per Jesús, es d'una simplicitat extraordinaria, y compren en poques paraules tot lo sistema de la vida cristiana; qui ama la vida mundana, perderá la vida, y qui la odia guanyará la vida eterna (1). La vida mundana, en lo llenguatge bíblic, es lo regne de les concupiscencies, es la rahó humillada y oprimida per la carn. Es lo cultu de la carn. L'odi de la vida mundana, en lo meteix llenguatge, significa la desafecció á les concupiscencies, la superioritat del esperit, la victòria y domini dels apetits é instints; l'ús d'ells no pel goig é'l plaher que proporcionan, sino per la finalitat que obtenen en la vida humana, disposantla per l'alta vida de perfecció que realisarà en l'altre mon.

LA RELIGIÓ DE LA CARN Y SON CULTU LITERARI

Proclamar á la carn sobirana, declarantla ilegible, sostráurele del govern del esperit y que son gust sia sa llei, es posarla en lo cim de la gerarquia de la existencia, declarantla una divinitat que ha de donar lo ritme de l'ordre de les coses humanes, y com l'ordre suprem de les coses es una religió, es estatuir la religió de la carn.

La carn té son cultu literari, avuy molt abundant, y es una especie de idolatria. Ha

existit potser en totes les literatures, però ha merescut l'anatema dels sabis, lo meteix gentils que cristians, perque es un gèrmen d'infecció social. Aquesta literatura carnal mata tota inspiració. La carn sols es inspiradora de baixes. L'Aucell, després que s'ha revolcat pel fanchi, no pot volar; y l'home, quan s'ha delectat en unes pàgines plenes de descripcions sensuales, se li excitau certament los cels instints carnals; però la alta poesia, les visions soliranes de la infinita Bellesa, les grans manifestacions que's troban d'Ella en la naturalesa y en la humanitat, les vives intuicions intel·lectuals de la eterna armonia li son inassequibles.

Josep, Bisbe de Vich.

NORMES ORTOGRAFIQUES

XIV

Les plosives finals són representades, adés per *g, d, b*, adés per *c, t, p*:

S'admeten la *g*, la *d*, i la *b* finals en els mots erudits que en llatí presenten *g, d, b* (o en grec *y, d, b*) (Ex.: *esòfag, pròleg, diftong, àcid, rígid; monosil·lab, verb*) i en els mots populars els èrims dels quals tenen *g, d, b* (o *v*) (Ex.: *llarg de largus, verd de viridis, barb de barbatus, fent-se, però, excepció dels noms que en llatí terminen en -itudo* (Ex.: *amplitut, beatitut, llat. amplitudo, lenitudo*) i dels mots populars en què la plosiva es troba precedida d'una vocal accentuada (Ex.: *humit de humidus*), i tenint-se en compte que, en tots els casos, s'escriurà amb *c* i no *g* la primera persona del singular de l'indicatiu present (Ex.: *vale, vinc*). S'admet també la *b* en *cab* (de *cabre*), *sab* (de *saber*), i *reb* (de *rebre*).

En virtut d'aquesta Norma:

I. Darrera de consonant: s'escriurà *g, d, b* finals o *c, t, p* finals en el masculí, en el primitiu o en l'indicatiu present, segons que el femení, els derivats o l'infinitiu presenten *g, d, b* o *c, t, p*. Ex.: *llarg* (fem. *llarga*, der. *llargaria, allargar*), *alberg* (*albergar sang*), (*sangonós, sangonera*), *fung* (*fanguera, fangós*), *oblong* (*oblonga*), *però arc* (*arcada*), *blanc* (*blanca, blancor, emblanquir*), *blavenc* (*blavenco*); — *verd* (*verda, verdor*), *covard* (*covarda, covardia, acovardir*), *llard* (*llardós, enllardar*), *sord* (*sorda, sordejar*), *perd* (*perdre*), *però fort* (*forta, enfortir*), *cobert* (*coberta, encoler tar*), *tort* (*torta*), *surt* (*sortir*); — *verb* (*verbal*), *superb* (*superba, ensuperbir*), *balb* (*balba*), *però esquerp* (*esquerpa*), *colp* (*colpir*).

II. Darrera de vocal no accentuada: Com en el cas anterior; així *pròdig* (*pròdiga, prodigar*), *sacrileg* (*sacrilega, sacrilegi*), *catàleg* (*catalogar*), *análeg* (*anàloga, analogia*), *centrifug* (*centrifuga*), *cartilag* (*cartilaginós*), *però intrinsec* (*intrínseca*), *estómac* (*estomacal*), *únic* (*única*); — *àcid, àrid, àvid, càndid, esplèndid, estúpido, fètid, insípid, etc.* (*àcida, àrida, etc.*), *òxid* (*oxidar*), *però lícit, decrepit, inèdit, explícit, insòlit, paràsit, etc.* (*lícita, decrepita, etc.*), *límit* (*límitar*); — *monosil·lab* (*monosil·làbic*), *hidròfob* (*hidròfoba, hidrofo-bia*), *àrab* (*àrabic*), *però filàntrop* (*filantropia*), *príncep* (*principat*). — S'excepluen *buit*,

àrabic i els mots en *-ec manec, càrrec, tràfic, rústec, ròneg, rènec, feréstec, ròssec, presser*.

III. Darrera de vocal accentuada: S'escriurà sempre *c, t, p*; així, no solament *sec* (fem. *seca*, der. *assecar, sequedat*), *ric* (*rica, riquesa*), *iníc* (*iniqua, iniquitat*), *sinó manyag* (*manyaga, amanyagar*), *grec* (*grega, amiga*), *groc* (*gropa, grogor*), *feixuc* (*feixuga*), *foe* (*foguera*), *joc* (*joguina*); — no solament *dret* (*dreta, drelura*), *nèt* (*nèta, netejar*), *petit* (*petita, petitesa*), *bat* (*batre*), *permet* (*permetre*), *sinó fat* (*fada, fador*), *blat* (*blader*), *fret* (*freda, fredor*), *mut* (*muda*), *nebot* (*neboda, nebodet*), *paret* (*aparedar*), *set* (*assedegar*), *pensat* (*pensada*), *sentit* (*sentida*), *perdut* (*perduda*), *pot* (*poder*), *put* (*puir*); no solament *drap* (*draper*), *xop* (*xopar*), *Josep* (*Josepet*), *sinó cap* (*cabota, acabar*), *cup* (*cubell*), *llop* (*lloba*), *estrep* (*estrebada*). — Excepcions: *demagog, pedagog, zigzag, buidog*; — *sud* i alguns no us propis com *Alfred, Conrad, David, Nemrod, Madrid, Bagdad*; — les tres formes verbals *cab, sab* i *reb, adob, rob, club, nabab* i alguns noms propis com *Jacob, Job*.

Recaudes d'or

DATO ELOCUENTE Y SIGNIFICATIVO

Leemos en nuestro estimado colega el *Diario de Valencia*:

«Para que se vea que Valencia es católica, y que los alardes de anticlericalismo son simple bambolla, nos limitaremos á citar un dato por demás elocuente.

El término medio de lo que se recauda por arbitrio de carnes, es de *tres mil quinientos á cuatro mil pesetas diarias*; el Viernes de Dolores, día de vigila, se recaudaron *cuarenta pesetas*.

Es decir, que no se sacrificó en el Matadero más que lo estrictamente necesario para los enfermos, y esto aún con deficiencia; ó dicho de otro modo, que esos anticlericales que tanto alarde de despreocupación hacen en público, comen en privado de vigilia los días en que la Iglesia lo manda.

Vengan sofismas y especiosas explicaciones los hechos son hechos, y esos que citamos dicen mil veces más que todos los artículos de Azzoli, las inocentes cacetillas maliciosas de *El Mercantil*, y los latosísimos discursos de Samper.»

Y nosotros añadimos: Si esto pasa en Valencia, donde hay la flor del más feroz republicanism, ¿qué tal en el resto de España?

CUMPLID CON LA PARROQUIA

Hacia el fin de la Cuaresma de 1868 el célebre abogado Berryer se encontró con Mr. Thiers, Presidente que fué de la República francesa, y comieron juntos. Preguntó curiosamente Mr. Thiers á su comensal:

—¿Pensáis cumplir con la parroquia este año?

—Así lo espero, contestó Berryer, y pienso hacerlo dos veces, primeramente en París, por cuenta propia, y después en Angerville, para dar ejemplo á mis compaisanos.

—Ah, tenéis razón, dijo Thiers, y si todos lo hiciéramos así, Francia se salvaría y sería próspera.

MITÍ A FELANITX

Mos escrivem de la Ciutat de Felanitx que diumenge passat feren un mití de protesta contra les blasfèmies que se llançaren an el Teatre de Novedats a un mití socialista al mes passat.

Parex que va esser gros de tot, milanars de persones de tot estament acudiren an els jardins dels Pares Teatins, aua tengué lloc la gran protesta.

Se començà per llegir-se una carta del Rdm. i lhm. Sr. Bisbe en qu'enviava la seua pastoral benedicció, i les adhesions qu'havien enviades el Centre Obrer, el Clero, i demés associacions de Sóller, i del cura Pàrroco d'Alcudia; del Ajuntament, Circol Catòlic i Congregació mariana de Santa Maria; del Centre de Defensa social i Congregació Mariana de Palma; de Lluchmajor heu assistiren algunes persones en representació de les seues societats catòliques, lo meteix que de cas Concos i altres endrets d'aquella planura.

Els oradors, que dirigiren la paraula a la moltitud foren: D. Miquel Planas, D. Francesc Pou Riera, D. Miquel Bordoy, D. Lluís Planas, D. Miquel Reus, tots de Felanitx; i D. Josep Font Arbós de Palma. Tots pegaren una bona mostetxada al socialisme blasfem que fa consistí el seu ideal esburbat en injuriar a Deu i a la Religió catòlica.

Després, tots els assistents al mití, qu'eren més de cinc mil persones, partiren en manifestació pacífica, però resolta i entusiasmada cap a la Iglesia parroquial, cantant-se himnes alussiu a l'acte, acompanyats per les bandes de música lliberal i conservadora, puís tots els partits an aquell acte s'havien efucionat per només paraxer catòlics per protestá contra la blasfemia.

Arribats a la iglesia se fe una funció de desegravi posant de manifest al Santíssim i dirigint la paraula Mossen Sebastiá Planas Rector, demanant perdó an el Bon Jesús pel qui havia tengut la atreviment d'insultar son nom adorable. Se donà a la moltitud adorant la benedicció amb el Santíssim; i finalment rompè el poble el seu silenci amb crits d'alabata sia Deu, i visques per la Religió, Felanitx i el seu Cura Pàrroco.

Ara seria una bona hora per emprendre dins Mallorca la campanya de la *Lliga del Bon Mot*. No es necessita assistir a mitins socialistes per sentir la blasfemia horripilant; seguit, seguit per nostros carrés i places es insultat el sant nom de Deu. No hem d'anar molt lluny, des qu'hem començat aquest curt escrit h'm ferit nostres oreies groces blasfèmies per nins que passen pel carré que enguany han feta la primera comunió, i axò ja per rutina en infants de tant curta edat.

A Mallorca no serem tant blasfems com a altres bandes, si se vol en lo bon concepte que tenim de nostra calma, però tampoc hi

ha la reacció que hi ha a Barcelona i altres punts d'Espanya i no mos ne temerem i serem pitjors que'ls foresters.

Ditxosa Ciutat de Felanitx que s'ha feta conciencia de la gravetat de la blasfemia pública i l'ha sabuda execrar amb velantia.

PELEGRINACIÓ MALLORQUINA A LOURDES.

Novament s'està preparant una pelegrinació a Lourdes, que té per objecte commemorar l'aniversari de la derrera aparició a Bernadeta en la festividat de la verge del Carme, i satisfer al meteix temps, el dessitx que molts de mallorquins han manifestat de tornar a prostrar-se devant la blanca Imatge de les roques de Massabielle.

Sortirà de Palma dia 13 del joriol vinent i tornarà esser aquí dia 18 del metex mes.

Els preus, contant-ho tot, passatge i mantiment, serán:

A 1.^a classe: 188 pessetes.

A 2.^a classe: 147 pessetes.

Contant només el passatge els preus serán:

A 1.^a classe: 95 pessetes.

A 3.^a classe: 45 pessetes.

El projecte es estat aprovat i beneit pel Rdm. i lhm. Senyor Bisbe; i formen la Junta organitzadora el M. I. Mossen Martí Llobera, el Rnt. P. Francesc Salvá C. O. don Guillem Carbonell, Enginyé, i Mossen Antoni Sancho, Beneficiat.

Noves d'Inca

JURA DE BANDERAS.—Diumenge passat s'efectuá l'acte del jurament de banderes pels reclutes del reemplaç de 1912.

A la plaça d'Orient s'era axecat un artístic altar amb l'Imatge de la Verge Maria, adornat amb trofeus militars, jocs de banderes de la nació i plantes ufanoses, cridant l'atenció un joc de fassés de tamany natural qu'ombretjava l'excelsa Patrona de l'Infanteria.

La direcció del conjunt estigué a càrrec del Tinent D. Miquel Llobera.

An els costats de l'escalinata que donava a l'enterimat s'havia destinat lloc per les autoritats i demés convidats,

En ell hi verem el magnífic Ajuntament presidit pel Sr. Batle D. Antoni Ramis, el Jutge instructor D. Francesc de Paula Caplin, el Jutge Municipal D. Francesc Castañer, el Registrador de la Propiedat D. Josep Figueiras, l'Administrador de correus D. Andreu Martí, el Metge municipal D. Miquel Llabrés, el forense D. Sebastiá Amengual, el Diputat Provincial D. Jaume Armengol i altres distingides persones que sentim no recordar.

També hi verem representacions de Clero i dels Germans de les escoles cristianes.

Digué la missa el capellà castrense Mossen Antoni vila, assistint en ella tota la tropa franca de servici amb tota l'oficialitat manada pel coronell D. Waldo Calero.

Acabada la missa se verificà pels reclutes la ceremonia del jurament de la bandera que sostenia el 1.^{er} Tinent D. Enric Esquivias, encreuant l'espada amb ella el Tinent Coronell D. Andreu Moranta i rebent el vot de fidelitat el Capellà

del retgiment. El coronell, el capità ajudant Sr. Florit i els comandants Srs. Ferrer i Mulet, colcant a sos cavalls, feien l'escolta d'honor a l'acte.

Tot seguit se verificà el desfil, sempre imponent i magestuós en son pas marcial, mentres la moltitud saludava la bandera nacional al passar.

PROPAGANDA PROTESTANT.—Durant la setmana dos senyors forasters anaven de casa en casa oferint biblias i altres follets de propaganda evangèlica, que la gent comprava com a pa beneit per la seua baratura, i més veent que parlava de coses de religió.

Aquests llibres son moneda falsa; i si bé no fan tant de mal com moltes de les novel·les que están en mans de nostra joventut, per no pegarse el verí tant com en les coses emocionants, de totes maneres están bareiats amb l'ortodocxia catòlica i se deuen inutilisar.

Les persones qu'en tenguin i les vulguen baratar amb apòscols del Apostolat de la Premsa los poden enviar an aquesta Redacció; ho feim amb l'únic objecte de inutilisar-los.

PANYERIA I SASTRERIA.—D. Bartomeu Gumbau i fills mos fan a sabre qu'han rebut un gran assolid de robes elegants de l'última novetat per les temporades de primavera i estiu i qu'els seus parroquians serán servits amb economia i bon gust.

Copiam del «Bolletí Oficial» de la Provincia: ALCALDIA DE INCA.—Confeccionándose el repartimiento general para cubrir el déficit del presupuesto de conformidad a lo establecido en los artículos 133 y 138 de la ley municipal, y a fin de evitar dudas que redundarian en perjuicio de los propietarios he acordado dictar las siguientes prevenciones y publicarlas en el BOLETIN OFICIAL a fin de que llegue a conocimiento de todos los propietarios que tengan fincas enclavadas en este término municipal, y les den cumplimiento en el plazo máximo de diez días a contar desde la inserción del presente anuncio en el BOLETIN OFICIAL de la provincia.

1.^o Los propietarios de fincas que no las tengan amillaradas darán conocimiento de ello en la Alcaldia en el plazo indicado, igualmente darán aviso los que tengan fincas amiralladas a su nombre ó el de sus causahabientes y que en la actualidad sean de otro dueño.

2.^o Los propietarios que no labren por sí sus fincas, darán aviso a la Alcaldia del nombre del colono, arrendatario ó aparcerero que las cultiva a fin de poder determinar la utilidad imponible que les corresponde.

Los que no hubieran dado aviso cumplimentando las anteriores disposiciones perderán todo derecho a reclamar en vicios provientes de los datos que se solicitan.

Inca treinta y uno de Marzo de mil novecientos trece.—El Alcalde, Antonio Ramis.—El Secretario, José Siquier.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostros mercat.

Bessó	a	125'00	el quintá
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá

CULTOS RELIGIOSOS

Solemne Fiesta en la iglesia parroquial de Inca que los asociados á la Visita Domiciliaria de la sagrada familia consagran á Jesús María y José.

Programa para el Domingo 13 Abril, día del Patrocinio de San José.

Mañana. A las 7.—Misa y comunión general para todos los asociados y demás personas que quieran asistir.

A las 9.—Traslación solemne de las Capillitas desde el convento de las religiosas terciarias de S. Francisco á la Iglesia parroquial con acompañamiento de las familias asociadas.

A las 9 y media.—Tercia cantada y misa solemne con sermón que predicará el Rdo. Sr. D. Sebastián Llabrés Pbro.

Tarde. De las 2 á las 7.—Visitas á Jesús Sacramentado y á las Capillitas por los fieles y especialmente por las familias asociadas, rezando el Santísimo Rosario á intención del Sumo Pontífice y demás fines y necesidades de la Iglesia.

Noche. A las 7.—Rosario y en seguida ejercicio con canto del día de S. José y, como conclusión, actos de adoración á Jesús María y José.

ADVERTENCIA.—Es deber de todos los asociados tomar parte en esta fiesta con toda devoción y esplendor é ir á honrar á sus amabilísimos Patronos en el templo, que es su propia casa, pidiéndoles toda clase de bendiciones.

EL CELADOR GENERAL.

AJUNTAMENT

Sessió del 11 de Abril

Se celebrá baix la presidencia de D. Antoni Ramis Batle de la Ciutat i amb assistència dels Srs. reigidors Guasp, Fluxà, Cortés, Llabrés, Pujol, Baile, Mateu, Amer, Noguera i Gelabert.

Llegida l'acte de la sessió anterior va esser aprovada.

Se dona lectura a una sollicitut de D. Domingo Alzira, demanant permis per fer una reforma a sa casa de sa propietat del carré de rosari, acordant-se que passi a informe del Arquitecte Sr. Alenyar.

Altra sollicitut de Bartomeu Morro, per la casa ja comensada a n-el carré de les coves, acordant-se també que'l pla i la tirada sien informats pel metex Arquitecte municipal.

Se dona permis a Bartomeu Miralles Bausá per referir l'enfront de sa casa del carré de Sant Bartomeu.

La Comissió d'obres manifesta qu'en la casa qu'está edificant el Missé Sr. Amengual, s'es assantat an el carré de la gloria conforme la tirada que li han donada darrerament, i demana que consti en acte la conformitat del Consistori.

D. Antoni Amer diu que, com se feia abans, lo primer que procedeix al presentar-se un pla d'obres es l'obtenir l'informació del Arquitecte municipal i després l'Ajuntament acordar segons dictamen, evitant-se axí molts d'inconvenients qu'ara's presenten.

El Sr. Gelabert manifesta que un veinat de la plaça de la Iglesia, molts de vespres devers les deu, amolla suc qui fa molta de mala olor.

El Sr. Guasp diu que la siquia del carré de Messones está embossada.

El Sr. Amer, afageix, que aquella cuneta no té sortida en lloc, que lo més ses inmundicies van a un pou sec.

Per axò deu esser—diu el Sr. Gelabert—que molts de satorranis de s'ullà tenen un parei de pams d'aigo, efecte de les males condicions de l'esmentada siquia.

S'acorca que la Comissió d'obres especcioni la cosa, per fer, en tot cas, una siquia que vaja a desembocar a la del carré de la gloria.

Se llegeix una comunicació de la societat Propagadora Balear, en que se compromet a donar una cantidat alsada de 800 pessetes al Municipi pel arbitris de llum corresponent al repartiment de consum de 1915. Axò la societat hu paga a més del impost que té que donar a l'Estat.

S'acorda que passi a la Comissió d'hizienda.

A proposta del Sr. Batle s'acorda posar un fanal an els molins del serral i un an el carré de la corona; i a proposta del Sr. Amer un'altra a dins el claustre de San Domingo.

Se parla llargament de la siquia de la carretera d'Alcudia i de portar aigos a Inca, no acordant-se res en definitiva, sino que'l Sr. Batle veja la cosa i duga les noticies que puga per fer-se les millores que sien del cas.

S'axeca la sessió.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS EHCHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11— Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedera—
Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRCIO FIJO

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.^a María A. Salvá ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitut al no comprar aqueix preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartomeu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als subscriptors dels setmanaris católicos mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Librería

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.